

POKOJECZEK (1) *sb m*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w pokoj- oraz -eczek).

sg [N pokojeczek.] ∅ G pokojeczku.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „pokojek” pomieszczenie mieszkalne’: [pokoieczek/ Cellula. Volck Sssa.]

pokojeczek czyj: Ktore [dziecię] wzywafzy Heliafz/ s pokoieczku íwego/ Zniofł ná doł HistHel B3.

Synonimy cf POKOICZEK.

KW, MP